

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 32

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 57

4 lutego 2014

<u>Powiadomienie nr</u>	<u>Spis treści</u>	<u>Strona</u>

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2014/C 32/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.7111 – Mitsui/ArcelorMittal Gonvarri Brasil Produtos Siderúrgicos/M Steel Comércio de Produtos Siderúrgicos) ⁽¹⁾	1
2014/C 32/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.7112 – Sigma Alimentos/Campofrio) ⁽¹⁾	1

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2014/C 32/03	Konkluzje Rady w sprawie wpływu sportu na gospodarkę UE, a zwłaszcza na walkę z bezrobociem młodzieży i na zwiększanie włączenia społecznego	2

PL
Cena:
3 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2014/C 32/04	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie wolności i pluralizmu mediów w otoczeniu cyfrowym	6
Komisja Europejska		
2014/C 32/05	Stopa procentowa stosowana przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących: 0,25 % na dzień 1 lutego 2014 r. – Kursy walutowe euro	8
Europejski Inspektor Ochrony Danych		
2014/C 32/06	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu i wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym	9
2014/C 32/07	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków	13
2014/C 32/08	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowanego „Zacieśnienie współpracy organów ścigania w UE – europejski model wymiany informacji (EIXM)”	15
2014/C 32/09	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) w sprawie zmienionego wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie przejrzystości środków regulujących ustalanie cen produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz włączanie tych produktów w zakres systemów powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego	17
2014/C 32/10	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wspólnego komunikatu Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa „Strategia bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej: otwarta, bezpieczna i chroniona cyberprzestrzeń” oraz wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii	19
2014/C 32/11	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego	23

II

*(Komunikaty)*KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.7111 – Mitsui/ArcelorMittal Gonvarri Brasil Produtos Siderúrgicos/M Steel Comércio de Produtos Siderúrgicos)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/C 32/01)

W dniu 29 stycznia 2014 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32014M7111 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.7112 – Sigma Alimentos/Campofrio)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/C 32/02)

W dniu 29 stycznia 2014 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32014M7112 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

**Konkluzje Rady w sprawie wpływu sportu na gospodarkę UE, a zwłaszcza na walkę
z bezrobociem młodzieży i na zwiększanie włączenia społecznego**

(2014/C 32/03)

RADA ORAZ PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

**I. ŚWIADOMI POWAGI PROBLEMU, KTÓRYM JEST BEZROBOCIE
WŚRÓD MŁODZIEŻY W EUROPIE I JEGO SKUTKI:**

1. bezrobocie młodzieży jest nadal jednym z największych wyzwań dla UE i jej państw członkowskich. W sierpniu 2013 r. jego stopa wyniosła 23,3 % w UE-28 ⁽¹⁾, przy czym odnotowano znaczne różnice między poszczególnymi państwami i regionami ⁽²⁾;
2. kryzys gospodarczy nieproporcjonalnie mocno dotknął młodych ludzi. Zasadniczo we wszystkich państwach członkowskich UE stopa bezrobocia wśród młodzieży jest znacznie wyższa niż w innych grupach wiekowych. Pod koniec 2012 r. stopa bezrobocia wśród młodzieży była 2,6 razy wyższa niż stopa bezrobocia ogółem ⁽³⁾;
3. zjawiska te mają poważne skutki nie tylko dla dotkniętych nimi osób, lecz także dla społeczeństwa i szeroko pojętej gospodarki. Długotrwałe bezrobocie może pogłębiać marginalizację i skutkować ubóstwem oraz większą groźbą wykluczenia społecznego. Istnieją także poważne zagrożenia dla społeczności lokalnych, ponieważ niezangażowanie w rynek pracy może skłaniać część młodych ludzi do rezygnacji z uczestnictwa w życiu obywatelskim, to zaś ewentualnie prowadzić do dalszych podziałów społecznych;
4. jednym z najistotniejszych problemów, z którymi w wyniku kryzysu mają do czynienia młodzi ludzie w Europie, jest wyzwanie w postaci braku pracy

i doświadczenia zawodowego. Coraz większy staje się też rozróżnienie między umiejętnościami, których poszukują niektórzy pracodawcy, a umiejętnościami, którymi dysponuje wielu potencjalnych pracowników;

II. PRZYPOMINAJĄC, ŻE RADA EUROPEJSKA:

5. uznała walkę z bezrobociem młodzieży za „szczególny i pilny cel” oraz podkreśliła, jak ważne jest, by zwracać „należyłą uwagę na udział w rynku pracy grup młodych ludzi w trudnej sytuacji, którzy muszą stawić czoła konkretnym wyzwaniom” ⁽⁴⁾;

**III. ZWRACAJĄ UWAGĘ NA POTENCJAŁ, KTÓRY W ZMAGANIU SIĘ
Z TYMI WYZWANIAM I OFERUJE SPORT:**

6. angażując się w sport, młodzi ludzie nabywają konkretnych umiejętności i kompetencji osobistych i zawodowych, które zwiększają ich szanse na zatrudnienie. To między innymi umiejętność uczenia się, kompetencje społeczne i obywatelskie, przywództwo, komunikacja, praca zespołowa, dyscyplina, kreatywność i przedsiębiorczość. Sport zapewnia również wiedzę i umiejętności zawodowe w takich dziedzinach, jak marketing, zarządzanie oraz bezpieczeństwo publiczne. Wszystkie te umiejętności i kompetencje czynnie sprzyjają – w sposób odpowiadający rynkowi pracy i mający do niego zastosowanie oraz ceniony i pożądanym przez pracodawców – uczestnictwu młodych ludzi w kształceniu, szkoleniu i zatrudnieniu oraz rozwojowi i postępowi w tych dziedzinach;
7. organizacja działań sportowych w Europie, administrowanie nimi i ich realizacja tradycyjnie opierają się na wolontariacie. Według badania Eurobarometru z 2011 r. ⁽⁵⁾ niemal jedna czwarta osób angażujących się w wolontariat (24 %) działa w dziedzinie sportu.

⁽¹⁾ W niektórych państwach członkowskich stopa bezrobocia wśród młodzieży przekracza 50 %. W części regionów sięga ona 70 %, podczas gdy w kilku innych zaledwie 5 %.

⁽²⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-30082013-AP/EN/3-30082013-AP-EN.PDF

⁽³⁾ Porównaj: przypis 2.

⁽⁴⁾ Konkluzje Rady Europejskiej (27–28 czerwca 2013 r.) – EUCO 104/2/13 REV 2.

⁽⁵⁾ Specjalne badanie Eurobarometru na temat wolontariatu i solidarności międzypokoleniowej (październik 2011 r.).

Wolontariat w sporcie, podejmowany głównie na poziomie sportu masowego i za pośrednictwem klubów, ma znaczną wartość pod względem społecznym, gospodarczym i demokratycznym;

8. sport jest zjawiskiem uniwersalnym; nie ograniczają go bariery kulturalne ani społeczno-ekonomiczne. Ma charakter międzynarodowy; przyciąga szerokie i zróżnicowane grupy ludzi. Działania sportowe są więc doskonałym sposobem integrowania mniejszości i grup marginalizowanych. Sport daje wsparcie emocjonalne i może znacznie sprzyjać poczuciu wspólnotowości, tym samym pomagając społecznościom zyskać stabilność, spójność i pokój;
9. sektor sportu, w tym wolontariat sportowy, nadaje krajowym gospodarkom znaczną wymierną wartość ekonomiczną i społeczną. Istnieje coraz więcej dowodów na to, że sport ma znaczny udział w gospodarce Europy i jest ważnym czynnikiem generującym wzrost i zatrudnienie, a jednocześnie gwarantuje spójność społeczną i dobrostan, czym zauważalnie przyczynia się do realizacji celów strategii „Europa 2020” (6);
10. według ostatnich ogólnounijnych badań na temat wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w UE (7) wartość dodana związana ze sportem w UE wynosi 1,76 % (8). Zatrudnienie związane ze sportem w UE kształtuje się na poziomie 2,12 %. Jeżeli uwzględnić efekt mnożnikowy, udział sportu wzrasta do 2,98 % całkowitej wartości dodanej brutto w UE. Według tego badania udział sportu w europejskiej wartości dodanej jest więc porównywalny z udziałem rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa razem wziętych, a co sześćdziesiąte euro wygenerowane i zarobione w UE wiąże się ze sportem;
11. sport to odporny sektor gospodarki. Niezależnie od fazy cyklu gospodarczego uczestnictwo w nim utrzymuje się na stałym poziomie. Strukturę sportu stanowią imprezy i działania sportowe przygotowywane przez organizacje sportowe: od imprez masowych po imprezy najwyższej rangi. Nie tracą one na popularności, zwłaszcza wśród młodych ludzi, nawet jeżeli sytuacja gospodarcza się pogarsza. Choć wahania gospodarcze mogą mieć wpływ na imprezy sportowe, ramy wydarzeń i działań sportowych pozostają niezmiennie;
12. sport dysponuje potencjałem w zakresie tworzenia miejsc pracy i wspierania lokalnego rozwoju gospodar-

czego poprzez budowę i utrzymywanie obiektów sportowych, organizowanie imprez sportowych, działania rynkowe sektora dóbr i usług sportowych oraz odnośne działania w innych sektorach. Infrastruktura związana z imprezami i działaniami sportowymi (na szczeblu lokalnym) – jeżeli zostanie dokładnie zaplanowana z założeniem wielofunkcyjności i jasną wizją przyszłej funkcji – może pomóc stabilizować i stymulować gospodarkę;

13. sport ma zdolność oddziaływania na inne sektory. Imprezy i mistrzostwa sportowe zasadniczo pozytywnie wpływają na takie sektory, jak turystyka, kultura, transport, media czy infrastruktura publiczna. Potrafią jednoczyć ludzi oraz budzić poczucie przynależności i wspólnego sukcesu. Sport może więc znacznie pomóc UE w próbach przezwyciężenia obecnych trudności gospodarczych;

IV. FORMUŁUJĄ NASTĘPUJĄCE KLUCZOWE PRZESŁANIA POLITYCZNE:

14. z uwagi na znaczenie, jakie dla gospodarki ma sektor sportu, oraz na możliwości, które sektor ten oferuje młodym ludziom – także tym, którzy są w szczególnie trudnej sytuacji lub są defaworyzowani – w zakresie zdobywania użytecznych umiejętności i użytecznej wiedzy, sport może odegrać ważną rolę w radzeniu sobie z palącym problemem bezrobocia wśród młodzieży oraz przyspieszyć ożywienie gospodarcze. Aby odpowiedzieć na wspomniane wyzwania, potrzebny jest szereg działań wymagających zmobilizowania różnorodnych zainteresowanych stron;
15. wolontariat, choć nie zastąpi płatnego zatrudnienia, może zapewnić obywatelom nowe umiejętności, a tym samym przyczynić się do zwiększenia ich szans na zatrudnienie i wzmocnić poczucie przynależności społecznej. Udział młodych ludzi zwłaszcza w sporcie masowym – jako uczestników, pomocników lub organizatorów – rozwija kluczowe umiejętności i kompetencje osobiste. Wolontariat w sporcie, jako sposób uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, pomaga młodym ludziom nabywać umiejętności i kompetencji stanowiących uzupełnienie wykształcenia formalnego;
16. sport stwarza warunki, w których młodzi ludzie mogą szlifować wspomniane umiejętności, a tym samym podnosi szanse na zatrudnienie i przyszłą produktywność, w czasach gdy warunki na rynku pracy są skrajnie trudne, możliwości podjęcia pracy nieliczne, a szanse rozwoju umiejętności w miejscu pracy – ograniczone;
17. zaangażowanie w sport, zwłaszcza sport masowy, pozwala młodym ludziom w sposób konstruktywny kanalizować energię, nadzieje i wrodzony entuzjazm oraz wzbogaca społeczności, w których żyją. Może pomóc zwalczać problemy społeczne, z którymi mają do czynienia państwa członkowskie, takie jak podziały

(6) Badanie Komisji pt. „Contribution of Sport to Economic Growth and Employment in the EU” („Udział sportu we wzroście gospodarczym i zatrudnieniu w UE”) (2012).

(7) Zleczone przez Komisję Europejską badanie na temat udziału sportu we wzroście gospodarczym i zatrudnieniu w UE; konsorcjum pod kierunkiem SportsEconAustria, sprawozdanie końcowe (listopad 2012 r.).

(8) Według wileńskiej definicji sportu – definicja szeroka: wszystkie działania wymagające sportu jako wkładu plus wszystkie działania, które są wkładem w sport, plus statystyczna definicja sportu z klasyfikacji NACE 92.6 Rev 1.1.

społeczne oraz uprzedzenia wobec określonych grup, wyrabiając w młodych ludziach, szczególnie tych, którzy nie mają płatnej pracy lub możliwości podjęcia stosownego kształcenia i szkolenia, nastawienie pozytywne, konstruktywne i prospołecznościowe;

18. niewielkie inwestycje ze środków publicznych w lokalne obiekty sportowe oraz wsparcie dla lokalnych klubów sportowych mogą przynieść znaczne korzyści w postaci silniejszych, bezpieczniejszych i spójniejszych społeczności;

19. udział w organizowaniu krajowych i międzynarodowych imprez sportowych oraz uczestnictwo w tworzeniu i utrzymywaniu infrastruktury sportowej – lokalnej lub krajowej – mogą być kluczowymi czynnikami w tworzeniu nowych miejsc pracy, zwłaszcza dla młodych ludzi;

V. W NAWIĄZANIU DO POWYŻSZYCH KLUCZOWYCH PRZESŁAŃ POLITYCZNYCH Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

20. wymieniały się pozytywnymi doświadczeniami i sprawdzonymi rozwiązaniami w dziedzinie:

— zwiększania uczestnictwa młodych ludzi w sporcie i życiu społecznym na szczeblu lokalnym, zwłaszcza gdy opuszczają oni struktury edukacji formalnej,

— sposobów, w jakie wolontariat w klubach i organizacjach sportowych może pogłębić umiejętności i kompetencje miękkie,

— sposobów, w jakie uczestnictwo w działaniach sportowych może pomóc tworzyć bezpieczniejsze i spójniejsze społeczności,

— oferowania przygotowania zawodowego i staży w organizacjach sportowych jako sposobu motywowania młodych ludzi oraz ułatwiania krajowego i transnarodowego dostępu do rynku pracy;

21. promowały działania polityczne mające służyć rozwijaniu poprzez sport umiejętności sprzyjających zatrudnieniu. W tym kontekście wspierały organizacje wolontariackie lub kluby sportowe oraz działania lub imprezy sportowe – na szczeblu masowym lub zawodowym;

22. zbadały, w jaki sposób doskonalić ścieżki edukacyjne dla osób mających w przyszłości zawodowo lub wolontariacko zajmować się sportem oraz promowały uczenie się w miejscu pracy, po to by rozwijać umiejętności, które można będzie uznawać w kontekście krajowych ram kwalifikacji. Umiejętności te można by uwzględnić w europejskich ramach kwalifikacji, po to by zwiększyć przejrzystość międzynarodową oraz międzynarodową

mobilność zainteresowanych młodych ludzi. Należy także zbadać, czy możliwe byłoby uznawanie umiejętności zdobytych poprzez uczenie się nieformalne i pozaformalne w dziedzinie sportu;

23. sprzyjały strategicznemu inwestowaniu w sport, w stosownym przypadku korzystając z możliwości oferowanych przez unijne instrumenty finansowe, w tym unijne fundusze strukturalne (zwłaszcza Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego) oraz unijne narzędzia finansowe, takie jak finansowanie z Europejskiego Banku Inwestycyjnego;

24. promowały skuteczną wewnętrzną współpracę organów publicznych z sektorów zajmujących się sprawami społecznymi, młodzieżą, zatrudnieniem i gospodarką, po to by uświadamiać, jaką rolę społeczną i gospodarczą odgrywa sport;

VI. Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

25. promowały międzysektorowe kontakty ekspertów z dziedziny kształcenia, szkolenia, spraw młodzieży i zatrudnienia, po to by badać rozwój umiejętności i kompetencji;

26. w pełni wykorzystwały program Erasmus+ jako sposób rozwijania umiejętności i kompetencji osobistych i zawodowych;

27. zidentyfikowały możliwe sposoby finansowania sportu, tak by wspierał włączenie społeczne i zatrudnienie młodzieży, za pomocą funduszy strukturalnych (zwłaszcza Europejskiego Funduszu Społecznego lub Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego) lub innych unijnych mechanizmów finansowych, takich jak finansowanie z Europejskiego Banku Inwestycyjnego – zwłaszcza finansowanie tworzenia, a w stosownym przypadku utrzymywania drobnej infrastruktury sportowej dla ogółu społeczeństwa w dużych i małych miastach – i szczególną uwagę zwróciły na obszary społecznie zaniedbane. Taka drobna infrastruktura może pomóc zrealizować liczne cele społeczne, takie jak tworzenie miejsc pracy, włączenie społeczne i poprawa zdrowia;

28. intensyfikowały dialog i wspólne inicjatywy z kluczowymi zainteresowanymi stronami, zwłaszcza organizacjami sportowymi, sektorem dóbr sportowych oraz organizacjami młodzieżowymi, po to by tworzyć warunki sprzyjające przyciąganiu młodych ludzi do sektora sportu;

29. zastanowiły się, w jaki sposób podczas przyszłych prac UE nad sportem najefektywniej zająć się wpływem sportu na rozwijanie umiejętności młodych ludzi oraz na podtrzymywanie w społecznościach cech sprzyjających włączeniu społecznemu w czasach wysokiego bezrobocia wśród młodzieży;

VII. W NAWIĄZANIU DO POWYŻSZYCH KLUCZOWYCH PRZESŁAŃ POLITYCZNYCH ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI, BY:

30. zorganizowała międzysektorowe seminarium wysokiego szczebla poświęcone wpływowi sportu na tworzenie miejsc pracy i walkę z bezrobociem w UE, zwłaszcza walkę z bezrobociem wśród młodzieży;
 31. opierając się na bieżącej unijnej współpracy na szczeblu eksperckim, przygotowała opracowanie poświęcone wpływowi sportu na zatrudnialność młodych ludzi w kontekście strategii „Europa 2020”.
-

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie wolności i pluralizmu mediów w otoczeniu cyfrowym

(2014/C 32/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

ODNOTOWUJĄC, ŻE:

1. wolność i pluralizm mediów to wartości podstawowe, zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Wartości te są jednym z filarów demokracji, ponieważ media odgrywają ważną rolę w zapewnianiu przejrzystości i rozliczalności oraz mają wpływ na opinię publiczną i na udział obywateli w procesach decyzyjnych i ich wkład w te procesy;
2. w ostatnich latach w Unii Europejskiej odnotowuje się wiele wyzwań związanych z wolnością i pluralizmem mediów. Część z nich znalazła oddźwięk w sprawach sądowych, oficjalnych dochodzeniach, raportach Parlamentu Europejskiego i organizacji pozarządowych, a także w krajowych i europejskich debatach parlamentarnych;
3. sprawą zasadniczą dla zagwarantowania wolności i pluralizmu mediów jest ich przejrzystość właścicielska oraz przejrzystość źródeł ich finansowania;
4. kluczowe znaczenie dla zagwarantowania wolności mediów ma zapewnienie dziennikarzom ochrony przed bezprawnym naciskiem – zwłaszcza w czasach kryzysu gospodarczego i transformacji w sektorze mediów;
5. jednym z kluczowych elementów wolności mediów jest dbanie o odpowiednią ochronę źródeł dziennikarskich;
6. wolności i pluralizmowi mediów sprzyja dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych, czyli ramy regulacyjne UE w dziedzinie audiowizualnych usług medialnych. Kluczowa rola w egzekwowaniu tych ram przypada właściwym audiowizualnym organom regulacyjnym w państwach członkowskich;
7. komisja finansowo wspiera szereg analiz, raportów, projektów i skoordynowanych działań w dziedzinie wolności i pluralizmu mediów;
8. bardzo ważne prace w dziedzinie wolności i pluralizmu mediów prowadzi Rada Europy. W tym kontekście protokół ustaleń z 2007 roku między Radą Europy a Unią Europejską wśród wspólnych priorytetów i głównych dziedzin współpracy między tymi organizacjami wymienia wolność wypowiedzi i wolność informacji;
9. internet ułatwia dostęp do informacji i oferuje obywatelom nowe możliwości zaangażowania, dyskusji i kształtowania

opinii. Choć sprzyja to wolności wypowiedzi i zwiększa pluralizm poglądów, pojawiają się nowe wyzwania związane ze sposobem docierania do informacji i ich oceniania. Należy zwrócić szczególną uwagę na ewentualne negatywne skutki zarówno nadmiernej koncentracji własności w tym sektorze, jak i rosnącej pozycji selekcyonerów informacji;

10. ponieważ internet ma charakter globalny, nie da się geograficznie ograniczyć przedmiotowych spraw,

ZGADZAJĄ SIĘ, ŻE:

11. wysoki poziom niezależności i pluralizmu mediów nie tylko jest podstawą demokracji, lecz także przyczynia się do wzrostu gospodarczego i do jego trwałości;
12. ważną rolę w ustanawianiu standardów wolności i pluralizmu mediów odgrywa Rada Europy, należy więc kontynuować i zacieśniać współpracę z tą organizacją;
13. obywatele powinni mieć łatwy dostęp do informacji o właścicielu danego środka masowego przekazu oraz o innych podmiotach lub osobach czerpiących korzyści z tej własności, tak by mogli świadomie oceniać informacje, które otrzymują. Ważną rolę w tym kontekście pełni umiejętność korzystania z mediów;
14. współpraca audiowizualnych organów regulacyjnych i innych stosownych właściwych organów oraz dzielenie się przez nie wzorcowymi rozwiązaniami przyczyniają się do funkcjonowania unijnego jednolitego rynku oraz do otwartości i pluralizmu pejzażu medialnego;
15. zapewnienie wysokiego poziomu wolności i pluralizmu mediów jest sprawą zasadniczą dla wiarygodności UE podczas negocjacji z państwami do niej przystępującymi i negocjacji na forach międzynarodowych,

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄ:

16. zieloną księgę Komisji pt. „Przygotowanie do nadejścia w pełni zintegrowanych mediów audiowizualnych” ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ DO WIADOMOŚCI:

17. niezależny raport grupy wysokiego szczebla ds. wolności i pluralizmu mediów ⁽²⁾ oraz niezależny raport forum przyszłości mediów ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dok. 8934/13 – COM(2013) 231 final.

⁽²⁾ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/sites/digital-agenda/files/HLG%20Final%20Report.pdf>

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/information_society/media_taskforce/doc/pluralism/forum/report.pdf

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

18. zapewniły niezależność audiowizualnym organom regulacyjnym;
19. poczyniły odpowiednie kroki, aby osiągnąć faktyczną przejrzystość właścicielską mediów;
20. poczyniły odpowiednie kroki, aby zapewnić dziennikarzom prawo do ochrony źródeł oraz chronić dziennikarzy przed bezprawnymi naciskami;
21. poczyniły odpowiednie kroki, zależnie od sytuacji krajowej, aby zapobiegać ewentualnym negatywnym skutkom nadmiernej koncentracji własności mediów,

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

22. nadal wspierała projekty mające zwiększyć ochronę dziennikarzy i pracowników mediów;
23. nadal wspierała niezależne narzędzie monitorujące, służące do oceny zagrożeń dla pluralizmu mediów w UE (Monitor

pluralizmu mediów) – wdrażane przez Europejski Instytut Uniwersytecki we Florencji – i zachęcała do jego dalszego stosowania państwa członkowskie i wszystkie odpowiednie zainteresowane strony;

24. poszerzyła za pomocą działań o charakterze nieustawodawczym⁽¹⁾ współpracę audiowizualnych organów regulacyjnych z państw członkowskich oraz propagowała wzorcowe rozwiązania w odniesieniu do przejrzystości właścicielskiej mediów;
25. oceniła skuteczność tych środków, po to by rozważyć ewentualne dalsze działania,

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

26. chroniły, propagowały i stosowały w praktyce wartości zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i w tym kontekście z pełnym poszanowaniem zasady pomocniczości zajęły się wyzwaniami związanymi z wolnością i pluralizmem mediów w UE.

⁽¹⁾ Komisja nie zgadza się ze sformułowaniem „działania o charakterze nieustawodawczym”, ponieważ wolałaby sformułowanie bardziej elastyczne.

KOMISJA EUROPEJSKA

Stopa procentowa stosowana przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących ⁽¹⁾:

0,25 % na dzień 1 lutego 2014 r.

Kursy walutowe euro ⁽²⁾

3 lutego 2014 r.

(2014/C 32/05)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany
USD Dolar amerykański	1,3498	CAD Dolar kanadyjski	1,4950
JPY Jen	137,82	HKD Dolar Hongkongu	10,5609
DKK Korona duńska	7,4621	NZD Dolar nowozelandzki	1,6643
GBP Funt szterling	0,82590	SGD Dolar singapurski	1,7341
SEK Korona szwedzka	8,8318	KRW Won	1 463,63
CHF Frank szwajcarski	1,2226	ZAR Rand	15,0135
ISK Korona islandzka		CNY Yuan renminbi	8,1798
NOK Korona norweska	8,4525	HRK Kuna chorwacka	7,6525
BGN Lew	1,9558	IDR Rupia indonezyjska	16 521,49
CZK Korona czeska	27,527	MYR Ringgit malezyjski	4,5519
HUF Forint węgierski	311,76	PHP Peso filipińskie	61,267
LTL Lit litewski	3,4528	RUB Rubel rosyjski	47,4730
PLN Złoty polski	4,2242	THB Bat tajlandzki	44,806
RON Lej rumuński	4,4938	BRL Real brazylijski	3,2478
TRY Lir turecki	3,0533	MXN Peso meksykańskie	17,9892
AUD Dolar australijski	1,5346	INR Rupia indyjska	84,3710

⁽¹⁾ Stopa obowiązująca w ostatnich operacjach, których dokonywano przed wskazaną datą. W przypadku przetargu procentowego, stopa procentowa odpowiada marginalnej stopie procentowej.

⁽²⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu i wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym

(Niniejsza opinia jest dostępna w pełnym brzmieniu w języku angielskim, francuskim i niemieckim na stronie internetowej EIOD: <http://www.edps.europa.eu>)

(2014/C 32/06)

1. Wprowadzenie

1.1. Konsultacje z EIOD

1. W dniu 5 lutego 2013 r. Komisja przyjęła dwa wnioski: wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu ⁽¹⁾ („proponowana dyrektywa”) oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym ⁽²⁾ („proponowane rozporządzenie”), zwane dalej wspólnie „wnioskami”. W dniu 12 lutego 2013 r. wnioski zostały przesłane EIOD do konsultacji.

2. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zasięga jego opinii i że w preambule wniosków znalazły się odniesienia do konsultacji z EIOD.

3. Zanim wnioski zostały przyjęte, EIOD miał możliwość przedstawienia Komisji nieformalnych uwag. Niektóre z nich uwzględniono.

1.2. Cele i zakres wniosków

4. Ogólnie rzecz biorąc, pranie pieniędzy oznacza zamianę dochodów pochodzących z działalności przestępczej na pozornie legalne fundusze, zwykle za pomocą systemu finansowego ⁽³⁾. Proceder ten polega na zatajeniu źródeł pochodzenia pieniędzy, ich zamianie na inne mienie lub przeniesieniu funduszy do miejsca, w którym będą one przyciągać mniejszą uwagę. Finansowanie terroryzmu oznacza bezpośrednie lub pośrednie dostarczanie lub gromadzenie funduszy wszelkimi sposobami z zamiarem ich użycia lub ze świadomością, że mają zostać użyte do popełnienia przestępstw terrorystycznych ⁽⁴⁾.

5. Prawodawstwo mające na celu zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obowiązuje na poziomie UE od 1991 r. Przestępstwa te są uznawane za zagrożenie dla integralności i stabilności sektora finansowego, a ogólniej rzecz biorąc, za zagrożenie dla rynku wewnętrznego. Podstawę prawną wniosków stanowi art. 114 TFUE.

6. Przepisy UE mające na celu zapobieganie praniu pieniędzy opierają się w znacznym stopniu na standardach przyjętych przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) ⁽⁵⁾. Celem wniosków jest wdrożenie w UE zmienionych międzynarodowych standardów przeciwdziałania praniu pieniędzy wprowadzonych przez FATF w lutym 2012 r. Obecna dyrektywa, tzw. trzecia dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy ⁽⁶⁾, obowiązuje od 2005 r. Ustanawia ona europejskie ramy służące wdrażaniu międzynarodowych standardów FATF.

⁽¹⁾ COM(2013) 45 final.

⁽²⁾ COM(2013) 44 final.

⁽³⁾ Zob. art. 1 ust. 2 proponowanej dyrektywy.

⁽⁴⁾ Zob. art. 1 ust. 4 proponowanej dyrektywy.

⁽⁵⁾ FATF jest podmiotem ustanawiającym ogólnoświatowe standardy działań w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu, a od niedawna – finansowaniu proliferacji. Jest międzyrządowym organem złożonym z 36 członków i skupiającym w ramach swojej działalności 180 krajów. Komisja Europejska jest jednym z członków założycieli FATF. 15 państw członkowskich UE ma status pełnoprawnych członków FATF.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2005/60/WE z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.

7. Przepisy trzeciej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy stosuje się w odniesieniu do sektora finansowego (instytucji kredytowych i finansowych), przedstawicieli takich zawodów jak adwokat, notariusz, księgowy i agent nieruchomości, a także kasyn i podmiotów świadczących usługi na rzecz przedsiębiorstw. Przepisy dyrektywy obowiązują również w odniesieniu do wszystkich podmiotów prowadzących handel towarami w przypadku płatności gotówkowych o wartości co najmniej 15 000 EUR. Wszystkie wymienione podmioty są określane mianem „podmiotów zobowiązanych”. Dyrektywa wymaga od podmiotów zobowiązanych identyfikacji klientów i beneficjentów rzeczywistych i potwierdzenia ich tożsamości (w ramach tzw. środków należytej staranności) oraz monitorowania transakcji finansowych klientów. Przewiduje również obowiązek zgłaszania podejrzeń prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jednostce analityki finansowej, a także inne powiązane obowiązki. Dyrektywa wprowadza ponadto dodatkowe wymagania i gwarancje w sytuacjach podwyższonego ryzyka (np. obowiązek stosowania zaostrożonych środków należytej staranności wobec klientów).

8. Proponowana dyrektywa rozszerza zakres obecnych ram i ma na celu zwiększenie zakresu wyżej wymienionych zobowiązań, na przykład poprzez zaliczenie do grona podmiotów zobowiązanych podmiotów prowadzących działalność w sektorze gier hazardowych i podmiotów prowadzących handel towarami, przy jednoczesnym obniżeniu progu transakcji do 7 500 EUR. Przewiduje również rozszerzenie zakresu informacji o beneficjencie rzeczywistym, zaostrza wymogi dotyczące „osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne” i wprowadza wymóg dotyczący sprawdzania sytuacji finansowej członków rodziny i bliskich współpracowników osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne. Wykaz przestępstw źródłowych⁽¹⁾ w stosunku do prania pieniędzy rozszerzono o przestępstwa podatkowe związane z podatkami bezpośrednimi i pośrednimi.

9. Proponowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym (zwane dalej również „rozporządzeniem w sprawie przekazów pieniężnych”), co ma na celu poprawę identyfikowalności płatności. Rozporządzenie w sprawie przekazów pieniężnych stanowi uzupełnienie pozostałych środków przeciwdziałania praniu pieniędzy, zapewniając organom ścigania natychmiastowy dostęp do informacji o zleceniodawcach przekazów pieniężnych. Ma to na celu ułatwienie im wykrywania przestępstw, prowadzenia dochodzeń w związku z nimi i ściganie terrorystów lub innych przestępców, a także śledzenie środków należących do terrorystów.

4. Wnioski

98. EIOD uznaje znaczenie polityki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy dla reputacji finansowej i gospodarczej państw członkowskich. Inspektor podkreśla jednak, że słuszny cel zapewnienia przejrzystości źródeł płatności, depozytów i przekazów pieniężnych w ramach przeciwdziałania terroryzmowi i praniu pieniędzy należy realizować przy jednoczesnym zapewnieniu przestrzegania wymogów dotyczących ochrony danych.

99. W obu wnioskach powinny znaleźć się zapisy dotyczące następujących kwestii:

- w obu wnioskach należy zawrzeć w formie osobnego przepisu merytorycznego wyraźne odniesienie do obowiązujących przepisów UE dotyczących ochrony danych, zwłaszcza do dyrektywy 95/46/WE i prawa krajowego wdrażającego dyrektywę 95/46/WE, a także rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w zakresie przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy UE. Wspomniany przepis powinien ponadto wyraźnie stanowić, że wnioski nie naruszają obowiązujących przepisów dotyczących ochrony danych. W motywie 33 należy skreślić odniesienie do decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r.,
- w proponowanej dyrektywie należy dodać definicję „właściwych organów” i „jednostek analityki finansowej”. Definicja ta powinna gwarantować, że „właściwe organy” nie będą utożsamiane z „właściwymi organami” w rozumieniu art. 2 lit. h) decyzji ramowej 2008/977/WSiSW,
- w motywie 32 należy uściślić, że prawnym uzasadnieniem przetwarzania danych jest konieczność wykonania przez podmioty zobowiązane, właściwe organy i jednostki analityki finansowej ich zobowiązań prawnych (art. 7 lit. c) dyrektywy 95/46/WE),
- należy przypomnieć, że dane mogą być przetwarzane wyłącznie w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i nie mogą być dalej przetwarzane w innych celach niż pierwotne,

⁽¹⁾ Przesłanie źródłowe to każde przestępstwo, z którego dochody są wykorzystywane do popełnienia kolejnego przestępstwa: w tym kontekście działalność przestępcza będąca źródłem procedury prania pieniędzy może obejmować nadużycia finansowe, korupcję, handel narkotykami i inne poważne przestępstwa.

- szczegółowy zakaz przetwarzania danych osobowych do celów zarobkowych, o którym mowa w motywie 31 proponowanej dyrektywy i w motywie 7 proponowanego rozporządzenia w ich obecnym brzmieniu, należy określić w przepisie merytorycznym,
- należy dodać osobny motyw wyjaśniający, że uchylanie się od opodatkowania jest uwzględniane wyłącznie jako przestępstwo źródłowe,
- jeżeli chodzi o międzynarodowe przekazywanie danych, należy wprowadzić osobne zapisy merytoryczne dotyczące przekazywania danych osobowych określające odpowiednią podstawę prawną przekazywania danych wewnątrz grupy/między dostawcami usług płatniczych, która byłaby zgodna z brzmieniem i wykładnią art. 26 dyrektywy 95/46/WE, przy wsparciu grupy roboczej europejskich organów ds. ochrony danych, o której mowa w art. 29. EIOD zaleca ponowną ocenę proporcjonalności wymogów dotyczących masowego przekazywania danych osobowych i informacji szczególnie chronionych obcym krajom w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy/finansowania terroryzmu i przyjęcie bardziej proporcjonalnego podejścia,
- jeżeli chodzi o publikację informacji o nałożeniu kar, EIOD zaleca rozważenie wariantów alternatywnych i powodujących mniejszą ingerencję niż ogólny obowiązek publikacji, a w każdym razie określenie w proponowanej dyrektywie:
 - celu publikacji, o ile środek ten zostanie utrzymany,
 - zakresu danych osobowych podlegających publikacji,
 - zapisów stanowiących, że osoby, których dane dotyczą, muszą być zawiadomione o decyzji przed publikacją i że przysługuje im prawo do zaskarżenia decyzji przed publikacją,
 - zapisów stanowiących, że osobom, których dane osobowe dotyczą, przysługuje prawo do złożenia sprzeciwu w trybie przewidzianym w art. 14 dyrektywy 95/46/WE z zastrzeżeniem podania uzasadnionych powodów,
 - dodatkowych ograniczeń dotyczących publikacji na stronie internetowej,
- jeżeli chodzi o zatrzymywanie danych, należy dodać przepis merytoryczny określający maksymalny okres zatrzymywania obowiązujący państwa członkowskie, a także stosowne zapisy uzupełniające.

100. W odniesieniu do proponowanej dyrektywy EIOD zaleca ponadto, co następuje:

- dodanie specjalnego przepisu przypominającego wymóg przedstawienia osobom, których dane dotyczą, informacji o przetwarzaniu ich danych osobowych (zgodnie z art. 10 i 11 dyrektywy 95/46/WE) i określenie podmiotu odpowiedzialnego za przekazywanie tych informacji osobom, których dane dotyczą,
- przestrzeganie zasady proporcjonalności przy ograniczaniu praw osób, których dane dotyczą, a w związku z tym wprowadzenie osobnego zapisu określającego warunki, na jakich prawa osób, których dotyczą dane, mogą być ograniczone,
- wyraźne wskazanie, czy oceny ryzyka przeprowadzane przez wyznaczony organ i przez podmioty zobowiązane mogą obejmować przetwarzanie danych osobowych. Jeżeli tak, w proponowanej dyrektywie powinien znaleźć się wymóg stosowania niezbędnych gwarancji ochrony danych,
- dodanie szczegółowego wykazu informacji, które należy i których nie należy uwzględniać podczas stosowania środków należytej staranności wobec klientów. Należy doprecyzować, czy stosowanie tych środków wymaga gromadzenia danych szczególnie chronionych w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE. Gdyby przetwarzanie danych w tym celu okazało się konieczne, państwa członkowskie powinny dopilnować, by odbywało się ono pod kontrolą właściwego urzędu i by zapewniono odpowiednie gwarancje szczególnie na podstawie przepisów krajowych,
- zmianę art. 21 w sposób jeszcze bardziej ograniczający możliwość wystąpienia sytuacji, w których zagrożenia są na tyle poważne, aby uzasadnić zastosowanie zastrzonych środków należytej staranności i wprowadzenie gwarancji proceduralnych chroniących przed nadużyciami,
- zmianę art. 42 poprzez zawarcie w nim odniesienia do poufności, jaką powinni zachowywać wszyscy pracownicy uczestniczący w procedurach stosowanych w ramach środków należytej staranności,
- wyszczególnienie w zapisie merytorycznym rodzajów danych identyfikacyjnych gromadzonych o rzeczywistym beneficjencie, także w przypadku gdy nie zachodzi stosunek trustu.

101. W odniesieniu do proponowanego rozporządzenia EIOD zaleca ponadto, co następuje:

- niekorzystanie z krajowego numeru identyfikacyjnego jako numeru referencyjnego, chyba że wprowadzone zostaną odpowiednie ograniczenia lub gwarancje, a zamiast tego zaleca korzystanie z numeru transakcji,

- przypomnienie znaczenia poszanowania zasady poprawności danych, o której mowa w art. 6 lit. d) dyrektywy 95/46/WE, w kontekście procedur przeciwdziałania praniu pieniędzy,
- dodanie zapisu stanowiącego, że „informacje powinny być dostępne wyłącznie wyznaczonym osobom lub kategoriom osób”,
- wprowadzenie zapisu dotyczącego przestrzegania zobowiązań do zachowania poufności i ochrony danych przez pracowników przetwarzających dane osobowe dotyczące podmiotu dokonującego płatności i odbiorcy,
- uściślenie w art. 15, że dostępu do zatrzymywanych danych nie powinny mieć żadne organy lub strony trzecie niepowołane do przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu,
- uzupełnienie art. 21 o wskazanie, jakiemu organowi zgłaszane będą naruszenia przepisów rozporządzenia i określenie wymogu wprowadzenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych mających na celu ochronę danych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą lub nieuprawnionym ujawnieniem.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lipca 2013 r.

Giovanni BUTTARELLI
Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków

(Niniejsza opinia jest dostępna w pełnym brzmieniu w języku angielskim, francuskim i niemieckim na stronie internetowej EIOD: <http://www.edps.europa.eu>)

(2014/C 32/07)

I. Wprowadzenie

I.1. Kontekst konsultacji z EIOD

1. W dniu 21 stycznia 2013 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków (zwany dalej „wnioskiem”) ⁽¹⁾. Tego samego dnia wniosek przesłano EIOD do konsultacji.

2. Wniosek zawiera tekst umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków (zwanej dalej „umową”) ⁽²⁾. Załącznik II do umowy zawiera wykaz definicji oraz zasad ochrony danych (zwanym dalej „zasadami ochrony danych”) ⁽³⁾.

3. Komisja konsultowała się już wcześniej z EIOD. Podstawą niniejszej opinii były przedstawione wówczas zalecenia oraz opinia EIOD w sprawie zmiany rozporządzeń dotyczących handlu prekursorami narkotykowymi w obrębie UE i poza Unią ⁽⁴⁾.

I.2. Cel umowy

4. Umowa ma na celu dalsze pogłębienie współpracy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w zakresie zapobiegania kierowaniu do nielegalnych celów pochodzących z legalnego handlu substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (zwanym dalej „prekursorami narkotykowymi”).

5. Umowa zawarta na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. (zwanej dalej „konwencją z 1988 r.”) ⁽⁵⁾ umożliwi koordynację procedur monitorowania handlu i wzajemne wsparcie między właściwymi organami stron (Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej) oraz współpracę techniczną i naukową, jak też ustanowienie Wspólnej Grupy Kontrolnej Ekspertów.

IV. Wnioski

35. EIOD z zadowoleniem przyjmuje zamieszczenie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych w tekście umowy oraz zawarcie w załączniku zasad ochrony danych, które powinny być przestrzegane przez strony.

36. EIOD sugeruje zamieszczenie wyraźnego odniesienia do zastosowania przepisów krajów UE wdrażających dyrektywę 95/46/WE do przekazywania danych osobowych przez UE organom rosyjskim oraz do przetwarzania danych osobowych przez organy UE. Sugeruje również zamieszczenie odniesień do art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

37. Zaleca także określenie w art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 3 wszystkich kategorii danych osobowych, które mogą podlegać wymianie. Ponadto w umowie lub w załączniku II należy uwzględnić dodatkowe zabezpieczenia dotyczące danych o podejrzanych transakcjach, takie jak krótsze okresy zatrzymywania danych i ściślejsze środki bezpieczeństwa. W umowie należy wyraźnie określić pozostałe cele przetwarzania danych zgodnie z art. 5 ust. 3 i powinny one być zgodne z pierwotnym celem przekazywania danych.

⁽¹⁾ COM(2013) 4 final.

⁽²⁾ Załącznik do wniosku.

⁽³⁾ Załącznik II do umowy.

⁽⁴⁾ Opinia EIOD z dnia 18 stycznia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 273/2004 w sprawie prekursorów narkotykowych i wniosku dotyczącego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi, w szczególności s. 9–10; opinia w języku angielskim jest dostępna pod adresem: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2013/13-01-18_Drug_precursors_EN.pdf

⁽⁵⁾ Konwencja Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, przyjęta w Wiedniu dnia 19 grudnia 1988 r., dostępna w języku angielskim pod adresem: http://www.unodc.org/pdf/convention_1988_en.pdf

38. EIOD z zadowoleniem przyjmuje również zawarty w art. 5 ust. 2 umowy zakaz przechowywania danych dłużej niż to konieczne, zaleca jednak określenie co najmniej maksymalnych okresów zatrzymywania.

39. EIOD z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie obowiązkowych zasad ochrony danych. Zaleca jednak ich uzupełnienie w następujący sposób:

- dodanie przepisów dotyczących „bezpieczeństwa danych” oraz szczegółowych wymagań co do przetwarzania „danych szczególnie chronionych”,
- określenie procedur wdrażających zasady „przejrzystości” oraz „prawa dostępu, prawa do korekty, usuwania lub zablokowania danych” w tekście umowy bądź w załączniku,
- w odniesieniu do „dalszego przekazywania danych” należy dodać, że właściwe organy stron nie powinny przekazywać danych osobowych innym odbiorcom krajowym, chyba że odbiorca zapewnia odpowiednią ochronę, a dane są przekazywane do celów, w związku z którymi zostały przekazane,
- w odniesieniu do zasady „środków dochodzenia roszczeń” należy sprecyzować, że termin „właściwe organy”, który jest używany w pozostałej części umowy w innym kontekście, odnosi się tutaj do organów właściwych w zakresie ochrony danych osobowych i nadzoru nad ich przetwarzaniem,
- w umowie bądź przynajmniej w listach wymienionych między stronami lub w dokumentach załączonych do umowy należy wskazać stosowne organy i informacje praktyczne na temat istniejących środków odwoławczych,
- w odniesieniu do „odstępstw od zasady przejrzystości i prawa bezpośredniego dostępu” należy wskazać, że w przypadkach, w których nie można przyznać prawa dostępu osobom, których dane dotyczą, powinno się zapewnić dostęp za pośrednictwem krajowych organów ochrony danych UE.

41. Należy także wskazać, że organy stron nadzorujące ochronę danych powinny dokonać wspólnego przeglądu wdrożenia umowy w ramach Wspólnej Grupy Kontrolnej Ekspertów lub osobnego procesu. Ponadto jeżeli niezależność właściwego rosyjskiego organu nadzoru nie zostanie potwierdzona w wystarczający sposób, należy wskazać, że organy ochrony danych krajów UE powinny uczestniczyć w nadzorze nad wdrażaniem umowy przez organy rosyjskie. Wyniki przeglądu powinny zostać przedłożone Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie, w stosownych przypadkach z pełnym zachowaniem zasad poufności.

42. EIOD zaleca również uzupełnienie art. 12 umowy poprzez dodanie klauzuli umożliwiającej każdej ze stron zawieszenie lub wypowiedzenie umowy w przypadku naruszenia przez drugą stronę zobowiązań z niej wynikających, w tym dotyczących przestrzegania zasad ochrony danych.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2013 r.

Giovanni BUTTARELLI
Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowanego „Zacieśnienie współpracy organów ścigania w UE – europejski model wymiany informacji (EIXM)”

(Niniejsza opinia jest dostępna w pełnym brzmieniu w języku angielskim, francuskim i niemieckim na stronie internetowej EIOD: <http://www.edps.europa.eu>)

(2014/C 32/08)

1. Wprowadzenie

1.1. Konsultacje z EIOD

1. W dniu 7 grudnia 2012 r. Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „Zacieśnienie współpracy organów ścigania w UE – europejski model wymiany informacji (EIXM)” (zwany dalej „komunikatem”) ⁽¹⁾. W tym samym dniu Komisja przyjęła sprawozdanie z wdrażania decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (zwanej dalej „decyzją z Prüm”) ⁽²⁾. Sprawozdanie to nie jest odrębnym przedmiotem niniejszej opinii, ale wspomniano o nim dla pełniejszego przedstawienia kontekstu.

2. Przed przyjęciem komunikatu EIOD miał możliwość przedstawienia nieformalnych uwag. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt uwzględnienia części jego uwag w komunikacie.

1.2. Kontekst i cele komunikatu

3. Program sztokholmski ⁽³⁾ ma na celu sprostanie przyszłym wyzwaniom oraz dalsze wzmocnienie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości poprzez działania ukierunkowane na interesy i potrzeby obywateli. Określa on priorytety UE w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych na lata 2010–2014 oraz określa strategiczne wytyczne planowania prawodawczego i operacyjnego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zgodnie z art. 68 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) ⁽⁴⁾.

4. W szczególności w programie sztokholmskim uznaje się potrzebę spójności i konsolidacji w rozwoju zarządzania informacjami oraz ich wymiany w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego UE oraz wzywa się Radę i Komisję do realizacji strategii zarządzania informacjami do celów bezpieczeństwa wewnętrznego UE, która obejmuje sprawny system ochrony danych. W tym kontekście w programie sztokholmskim wzywa się także Komisję do oceny potrzeby opracowania europejskiego modelu wymiany informacji (EIXM) w oparciu o ocenę obecnych instrumentów w zakresie wymiany informacji w UE. Ocena ta powinna pomóc w określeniu, czy instrumenty te działają tak, jak wcześniej zaplanowano, i czy realizują cele strategii zarządzania informacjami ⁽⁵⁾.

5. Uzupełnieniem programu sztokholmskiego był komunikat opublikowany przez Komisję w lipcu 2010 r. (zwany dalej „komunikatem z 2010 r.”) ⁽⁶⁾, w którym przedstawiono pełny obraz środków na poziomie UE, które obowiązują, są wdrażane lub rozważane, a które regulują proces gromadzenia, przechowywania lub transgranicznej wymiany danych osobowych do celów egzekwowania prawa i zarządzania migracją.

6. Odpowiadając na wezwanie zawarte w programie sztokholmskim i rozwijając komunikat z 2010 r., obecny komunikat ma na celu ocenę praktycznego funkcjonowania transgranicznej wymiany danych w UE oraz przedstawienie zaleceń odnośnie do możliwych usprawnień.

3. Wnioski

37. EIOD docenia ogólną uwagę poświęconą ochronie danych w komunikacie, w którym podkreśla się konieczność zagwarantowania wysokiej jakości danych, ich bezpieczeństwa i ochrony, oraz przypomina się, że niezależnie od kombinacji lub kolejności środków stosowanych do wymiany informacji należy przestrzegać przepisów dotyczących ochrony danych, bezpieczeństwa i jakości danych oraz celu, do którego instrumenty mogą być wykorzystywane.

⁽¹⁾ COM(2012) 735 final.

⁽²⁾ COM(2012) 732 final.

⁽³⁾ Program sztokholmski – otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli, dokument Rady 5731/10 z 3.3.2010.

⁽⁴⁾ Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. C 83 z 30.3.2010, s. 47).

⁽⁵⁾ Program sztokholmski – otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli, dokument Rady 5731/10 z 3.3.2010, pkt 4.2.2.

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 2010 r. zatytułowany „Przegląd zarządzania informacjami w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości”, COM(2010) 385 wersja ostateczna.

38. EIOD również:

- z zadowoleniem stwierdza, że w komunikacie znalazł się wniosek, iż nie ma potrzeby ustanawiania na szczeblu UE nowych baz danych w obszarze ochrony porządku publicznego ani instrumentów wymiany informacji,
- podkreśla potrzebę pełnego procesu oceny instrumentów i inicjatyw w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, którego wynikiem powinna być pełna, zintegrowana i dobrze ustrukturyzowana polityka UE dotycząca zarządzania informacjami i ich wymianą, oraz zachęca Komisję do dokonania oceny pozostałych istniejących instrumentów,
- zachęca Komisję do refleksji nad (i) skutecznością zasad ochrony danych w świetle zmian technicznych, rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych i rosnącego wykorzystania danych początkowo gromadzonych do celów niezwiązanych ze zwalczaniem przestępczości, jak również nad (ii) skutecznością z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego obecnej tendencji do powszechnego, systematycznego i prewencyjnego monitorowania osób niebędących podejrzanymi oraz jej rzeczywistą przydatnością w zwalczaniu przestępczości; wynikiem tych refleksji powinna być pełna, zintegrowana i dobrze ustrukturyzowana polityka UE dotycząca zarządzania informacjami i ich wymianą w tym obszarze,
- podkreśla, że mimo trwających dyskusji nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Komisja powinna sporządzić wykaz problemów i rodzajów ryzyka związanych z ochroną danych oraz potencjalnych usprawnień w obecnych ramach prawnych, jak też zaleca wykorzystanie tych dyskusji, w szczególności na temat rozróżnienia przetwarzania danych osób podejrzanych i niebędących podejrzanymi, w dalszym rozwoju europejskiego modelu wymiany informacji,
- w pełni zgadza się z potrzebą przeglądu istniejących instrumentów w celu dostosowania ich do proponowanej dyrektywy oraz zachęca Komisję do podjęcia dalszych działań,
- zachęca Komisję do dokonywania oceny istniejących instrumentów podczas ich wdrażania oraz po ich pełnym wdrożeniu,
- zaleca, aby wskazówki, które ma przedstawić Rada w związku z wyborem kanału, uwzględniały konsekwencje w odniesieniu do zasady celowości i przydzielonych zadań,
- zachęca Komisję do jaśniejszego uzasadnienia wyboru jako domyślnego kanału Europolu wykorzystującego narzędzie SIENA oraz do oceny, czy wybór ten jest zgodny z zasadą uwzględnienia ochrony prywatności już w fazie projektowania,
- z zadowoleniem stwierdza, że w komunikacie przypomina się, iż informacje mogą być faktycznie wymieniane i wykorzystywane jedynie, jeśli dopuszcza to prawo, co obejmuje również zgodność z zasadami ochrony danych, i zachęca Komisję, aby rozpoczęła prace nad zharmonizowanymi warunkami dotyczącymi pojedynczych punktów kontaktowych (SPOC) w celu dopilnowania, aby wymagania te były podobne we wszystkich państwach członkowskich oraz skutecznie chroniły osoby fizyczne,
- zaleca uwzględnienie w programie przewidzianym przez Komisję oraz w szkoleniach, do organizacji których wzywa się państwa członkowskie, szkoleń z zakresu bezpieczeństwa informacji i ochrony danych.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2013 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) w sprawie zmienionego wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie przejrzystości środków regulujących ustalanie cen produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz włączanie tych produktów w zakres systemów powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego

(Pełny tekst niniejszej opinii jest dostępny w wersji angielskiej, francuskiej i niemieckiej na stronie internetowej EIOD: <http://www.edps.europa.eu>)

(2014/C 32/09)

1. Wprowadzenie

1.1. Konsultacje z EIOD

1. W dniu 18 marca 2013 r. Komisja przyjęła zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przejrzystości środków regulujących ustalanie cen produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz włączanie tych produktów w zakres systemów powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego (zwany dalej „dyrektywą będącą przedmiotem wniosku”) ⁽¹⁾. Wniosek został przesłany EIOD do konsultacji dnia 19 marca 2013 r.

2. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja konsultuje się z nim, oraz że w preambule wniosku zamieszczono odniesienie do niniejszej opinii. EIOD wyraża jednak ubolewanie, że Komisja nie skonsultowała się z nim podczas przygotowania lub przynajmniej po przyjęciu pierwotnego wniosku z dnia 1 maja 2012 r. ⁽²⁾.

1.2. Cele i zakres wniosku

3. W uzasadnieniu dyrektywy będącej przedmiotem wniosku Komisja stwierdza, że państwa członkowskie są odpowiedzialne za organizowanie swojego systemu opieki zdrowotnej oraz świadczenie usług zdrowotnych i opieki medycznej, w tym za podział zasobów przeznaczonych na ich świadczenie. W ramach tego rozwiązania każde państwo członkowskie może zastosować środki na rzecz zarządzania konsumpcją produktów leczniczych, służące regulowaniu cen produktów leczniczych oraz warunków ich publicznego finansowania. Produkt leczniczy dopuszczony do obrotu zgodnie z przepisami UE na podstawie swojej jakości, bezpieczeństwa i skuteczności może więc podlegać dodatkowym krajowym regulacjom w państwie członkowskim przed wprowadzeniem go do obrotu lub wydaniem pacjentom w ramach publicznego programu opieki zdrowotnej.

4. Ponadto Komisja wyjaśnia, że dyrektywa 89/105/EWG ⁽³⁾ została przyjęta po to, aby umożliwić podmiotom gospodarczym sprawdzenie, czy środki krajowe regulujące ustalanie cen i refundację produktów leczniczych nie są sprzeczne z zasadą swobodnego przepływu towarów. W tym celu w dyrektywie 89/105/EWG określono szereg wymogów proceduralnych, aby zapewnić przejrzystość krajowych środków w zakresie ustalania cen i refundacji przyjętych przez państwa członkowskie. Od momentu przyjęcia dyrektywy warunki na rynku zmieniły się w sposób fundamentalny, na przykład w związku z pojawieniem się leków generycznych stanowiących tańsze wersje istniejących produktów czy opracowaniem coraz bardziej innowacyjnych (choć często drogich) produktów leczniczych opartych na badaniach naukowych. Jednocześnie rosnące wydatki publiczne na produkty farmaceutyczne w ciągu ostatnich dziesięcioleci zachęciły państwa członkowskie do opracowywania z czasem coraz bardziej złożonych i innowacyjnych strategii ustalania cen i refundacji.

5. Wniosek w sprawie dyrektywy uchylającej dyrektywę 89/105/EWG został przyjęty przez Komisję w dniu 1 marca 2012 r. Komisja stwierdza, że negocjacje w Grupie Roboczej Rady UE ds. farmaceutyków i wyrobów medycznych okazały się trudne, biorąc pod uwagę politycznie wrażliwy charakter sprawy.

6. Parlament Europejski zajął stanowisko w czasie pierwszego czytania w dniu 6 lutego 2013 r. W wyniku głosowania podczas sesji plenarnej i po uwzględnieniu stanowiska państw członkowskich w Radzie Komisja podjęła decyzję o zmianie wniosku poprzez przyjęcie dyrektywy będącej przedmiotem wniosku oraz o przeprowadzeniu konsultacji z EIOD.

⁽¹⁾ COM(2013) 168 wersja final/2.

⁽²⁾ COM(2012) 84 wersja final.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotycząca przejrzystości środków regulujących ustalanie cen produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz włączanie tych produktów w zakres systemów powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 8).

1.3. Cel opinii EIOD

7. Niniejsza opinia będzie koncentrować się na następujących aspektach dyrektywy będącej przedmiotem wniosku, związanych z ochroną danych osobowych: zastosowanie przepisów o ochronie danych, publikowanie danych osobowych ekspertów i członków określonych organów, potencjalne przetwarzanie danych dotyczących zdrowia pacjentów poprzez dostęp do danych na temat dopuszczenia do obrotu oraz proponowanej możliwości stworzenia baz danych na szczeblu UE/państwa członkowskiego.

3. Wnioski

EIOD zaleca, co następuje:

- wstawienie odniesienia do obowiązujących przepisów o ochronie danych w części merytorycznej dyrektywy będącej przedmiotem wniosku. Odniesienie powinno wprowadzać ogólną zasadę uznającą, że dyrektywa 95/46/WE i rozporządzenie (WE) nr 45/2001 mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w ramach dyrektywy będącej przedmiotem wniosku. Ponadto EIOD sugeruje, aby w odniesieniu do dyrektywy 95/46/WE zaznaczyć, że przepisy dyrektywy będą miały zastosowanie zgodnie z krajowymi przepisami wprowadzającymi dyrektywę 95/46/WE,
- ocenę konieczności obowiązkowej publikacji, w ramach systemu proponowanego w art. 16 dyrektywy będącej przedmiotem wniosku, nazwisk i deklaracji zainteresowania ekspertów, członków organów decyzyjnych i członków organów odpowiedzialnych za procedury naprawcze oraz zweryfikowanie, czy obowiązek publikacji nie wykracza poza niezbędne minimum wymagane z punktu widzenia interesu publicznego, i czy istnieją mniej restrykcyjne środki, aby osiągnąć ten sam cel. W zależności od wyników takiego badania proporcjonalności obowiązek publikacji powinien zawsze być wspierany przez odpowiednie środki ochrony w celu zapewnienia respektowania praw zainteresowanych osób do wyrażenia sprzeciwu, bezpieczeństwa/prawidłowości danych i usuwania danych po upływie odpowiedniego okresu,
- wstawienie odniesienia do art. 8 dyrektywy 95/46/WE w art. 13 dyrektywy będącej przedmiotem wniosku dotyczącego dostępu do danych dotyczących dopuszczenia do obrotu w przypadku zamiaru przetwarzania danych osobowych dotyczących zdrowia oraz umieszczenie w dyrektywie będącej przedmiotem wniosku zapisu, który będzie jasno definiował, w jakich sytuacjach i po zastosowaniu jakich środków bezpieczeństwa dane dotyczące zdrowia pacjentów będą przetwarzane,
- umieszczenie w art. 13 dyrektywy będącej przedmiotem wniosku wymogu pełnej anonimizacji wszelkich danych dotyczących pacjentów zawartych w danych na temat dopuszczenia do obrotu przed przekazaniem takich danych odpowiedniemu organowi do dalszego przetwarzania dla celów podejmowania decyzji dotyczących ustalania cen i refundacji,
- przeprowadzenie wcześniejszej oceny skutków w zakresie ochrony danych przed podjęciem jakiegokolwiek działania mającego na celu uruchomienie nowej bazy danych.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 maja 2013 r.

Giovanni BUTTARELLI

Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wspólnego komunikatu Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa „Strategia bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej: otwarta, bezpieczna i chroniona cyberprzestrzeń” oraz wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii

(Niniejsza opinia jest dostępna w pełnym brzmieniu w języku angielskim, francuskim i niemieckim na stronie internetowej EIOD: <http://www.edps.europa.eu>)

(2014/C 32/10)

1. Wprowadzenie

1.1. Konsultacje z EIOD

1. W dniu 7 lutego 2013 r. Komisja oraz Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa przyjęli wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Strategia bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej: otwarta, bezpieczna i chroniona cyberprzestrzeń” ⁽¹⁾ (zwany dalej „wspólnym komunikatem”, „strategią bezpieczeństwa cybernetycznego” lub „strategią”).

2. W tym samym dniu Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii ⁽²⁾ (zwany dalej „proponowaną dyrektywą” lub „wnioskiem”). Wniosek przesłano EIOD do konsultacji w dniu 7 lutego 2013 r.

3. Przed przyjęciem wspólnego komunikatu i wniosku EIOD miał możliwość przedstawienia Komisji nieformalnych uwag. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt uwzględnienia części jego uwag we wspólnym komunikacie i wniosku.

4. Wnioski

74. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja oraz Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa przedstawili kompleksową strategię bezpieczeństwa cybernetycznego wraz z wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii. Strategia ta uzupełnia wcześniejsze działania polityczne UE w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji.

75. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że strategia wychodzi poza tradycyjne przeciwstawienie bezpieczeństwa prywatności dzięki temu, iż wyraźnie uznaje się w niej prywatność i ochronę danych za podstawowe wartości, które powinny wyznaczać kierunek polityki bezpieczeństwa cybernetycznego w obrębie UE oraz poza jej granicami. EIOD zauważa, że strategia bezpieczeństwa cybernetycznego oraz proponowana dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji mogą w zasadniczy sposób przyczynić się do zapewnienia poszanowania praw osób fizycznych do prywatności i ochrony danych w środowisku internetowym. Jednocześnie należy dopilnować, aby nie prowadziły one do stosowania środków stanowiących bezprawną ingerencję w prawa osób fizycznych do prywatności i ochrony danych.

76. EIOD z zadowoleniem przyjmuje również fakt, że w strategii kilkakrotnie wspomina się o ochronie danych, którą uwzględniono też w proponowanej dyrektywie w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji. Z ubolewaniem stwierdza jednak, iż w strategii i w proponowanej dyrektywie nie podkreślono w wyraźniejszy sposób wkładu istniejącego oraz przyszłego prawa o ochronie danych w bezpieczeństwo, nie dopilnowano też w pełni, aby wszelkie obowiązki wynikające z proponowanej dyrektywy lub z innych elementów strategii uzupełniały obowiązki w zakresie ochrony danych oraz nie pokrywały się ze sobą ani też nie były wzajemnie sprzeczne.

77. Ponadto EIOD zauważa, że wskutek nieuwzględnienia i niewzięcia w pełni pod uwagę innych równoległych inicjatyw Komisji oraz trwających procedur ustawodawczych dotyczących np. reform w zakresie ochrony danych oraz proponowanego rozporządzenia w sprawie elektronicznej identyfikacji i usług zaufania strategia bezpieczeństwa cybernetycznego nie prezentuje w istocie kompleksowego i całościowego spojrzenia na bezpieczeństwo cybernetyczne w UE, co grozi utrwaleniem fragmentarycznego oraz

⁽¹⁾ JOIN(2013) 1 final.

⁽²⁾ COM(2013) 48 final.

niespójnego podejścia. EIOD zwraca też uwagę, że proponowana dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji nadal nie umożliwia kompleksowego podejścia do bezpieczeństwa w UE, a obowiązek określony w prawie o ochronie danych jest prawdopodobnie najszerzej zakrojonym obowiązkiem w zakresie bezpieczeństwa sieci i informacji na mocy prawa UE.

78. EIOD ubolewa także, iż nie uwzględniono w należyty sposób ważnej roli organów ochrony danych w ustanawianiu i egzekwowaniu obowiązków w zakresie bezpieczeństwa oraz w poprawie bezpieczeństwa cybernetycznego.

79. Jeżeli chodzi o strategię bezpieczeństwa cybernetycznego, EIOD podkreśla, że:

- szczególnie ważne jest jasne zdefiniowanie pojęć „odporności na zagrożenia cybernetyczne”, „cyberprzestępczości” i „obrony cybernetycznej”, gdyż terminy te są używane jako uzasadnienie dla pewnych środków specjalnych, które mogłyby skutkować ingerencją w prawa podstawowe, w tym w prawo do prywatności i ochrony danych. Definicje „cyberprzestępczości” przedstawione w strategii oraz w Konwencji o cyberprzestępczości pozostają wszakże bardzo szerokie. Wskazane byłoby opracowanie jasnej i wąskiej definicji „cyberprzestępczości” w miejsce definicji nadmiernie szerokiej,
- prawo o ochronie danych powinno mieć zastosowanie do wszystkich działań w ramach strategii, gdy tylko dotyczą one środków związanych z przetwarzaniem danych osobowych. Chociaż w sekcjach dotyczących cyberprzestępczości i obrony cybernetycznej nie wspomina się wyraźnie o prawie o ochronie danych, EIOD podkreśla, że wiele spośród planowanych działań w tych obszarach będzie się wiązać z przetwarzaniem danych osobowych, a zatem będzie podlegać obowiązującemu prawu o ochronie danych. Zauważa również, iż wiele działań polega na ustanowieniu mechanizmów koordynacji, które będą wymagać wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń służących ochronie danych w związku ze sposobami wymiany danych osobowych,
- w kontekście bezpieczeństwa cybernetycznego ważną rolę odgrywają organy ochrony danych. Jako strażnicy praw osób fizycznych do prywatności i ochrony danych organy ochrony danych są aktywnie zaangażowane w ochronę ich danych osobowych zarówno w środowisku internetowym, jak i poza nim. W związku z tym powinny one zostać należycie włączone w nadzór nad środkami wykonawczymi, które wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych (takimi jak uruchomienie unijnego projektu pilotażowego dotyczącego zwalczania botnetów i złośliwego oprogramowania). Inne podmioty aktywne w dziedzinie bezpieczeństwa cybernetycznego powinny również współpracować z nimi podczas wykonywania swoich zadań, na przykład w zakresie wymiany najlepszych praktyk i działań podnoszących świadomość. EIOD i krajowe organy ochrony danych powinny także zostać należycie włączeni w organizację konferencji wysokiego szczebla, która zostanie zwołana w 2014 r. w celu oceny postępów w realizacji strategii.

80. W odniesieniu do proponowanej dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji EIOD zaleca, aby prawodawca:

- zapewnił większą jasność i pewność dotyczącą zawartej w art. 3 pkt 8 definicji podmiotów gospodarczych, które wchodzi w zakres wniosku, oraz stworzył wyczerpujący wykaz obejmujący wszystkie stosowne zainteresowane strony w celu zapewnienia w pełni zharmonizowanego i zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa w obrębie UE,
- wyjaśnił w art. 1 ust. 2 lit. c), że proponowana dyrektywa ma zastosowanie do instytucji i organów UE, oraz zawarł w art. 1 ust. 5 wniosku odniesienie do rozporządzenia (WE) nr 45/2001,
- uznał bardziej horyzontalną rolę przedmiotowego wniosku w zakresie bezpieczeństwa poprzez wyraźne wskazanie w art. 1, że powinien on mieć zastosowanie bez uszczerbku dla istniejących lub przyszłych bardziej szczegółowych przepisów w poszczególnych obszarach (takich jak te, które mają obowiązywać dostawców usług zaufania w proponowanym rozporządzeniu w sprawie identyfikacji elektronicznej),
- dodał motyw wyjaśniający potrzebę uwzględnienia ochrony danych w sposób domyślny już we wczesnej fazie projektowania mechanizmów ustanawianych we wniosku oraz przez cały okres funkcjonowania stosownych procesów, procedur, organizacji, technik i infrastruktury, przy uwzględnieniu proponowanego rozporządzenia o ochronie danych,

- wyjaśnił definicje „sieci i systemów informatycznych” w art. 3 pkt 1 oraz „incydentu” w art. 3 pkt 4 i zastąpił w art. 5 ust. 2 zobowiązanie do „opracowania planu oceny zagrożeń” zobowiązaniem do „opracowania i utrzymania ram zarządzania ryzykiem”,
- wskazał w art. 1 ust. 6, że przetwarzanie danych osobowych jest uzasadnione na podstawie art. 7 lit. e) dyrektywy 95/46/WE w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów interesu publicznego realizowanych przez proponowaną dyrektywę. Trzeba wszakże zapewnić należyte poszanowanie zasad konieczności i proporcjonalności, aby przetwarzane były tylko dane ściśle niezbędne do celów, które mają zostać osiągnięte,
- określił w art. 14 okoliczności, w których wymagane jest zgłoszenie, jak również treść i formę zgłoszenia, w tym rodzaje danych osobowych, które powinny podlegać zgłoszeniu, oraz to, czy i w jakim stopniu zgłoszenie oraz towarzyszące mu dokumenty będą zawierać szczegóły dotyczące danych osobowych, których dotyczy konkretny incydent zagrażający ich bezpieczeństwu (np. adresów IP). Należy wziąć pod uwagę fakt, że właściwe organy ds. bezpieczeństwa sieci i informacji powinny mieć prawo do gromadzenia oraz przetwarzania danych osobowych w związku z incydentami zagrażającymi ich bezpieczeństwu wyłącznie, gdy jest to bezwzględnie konieczne. We wniosku należy też określić odpowiednie zabezpieczenia, aby zapewnić adekwatną ochronę danych przetwarzanych przez właściwe organy ds. bezpieczeństwa sieci i informacji,
- wyjaśnił w art. 14, że zgłoszenia incydentów na mocy art. 14 ust. 2 powinny mieć zastosowanie bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie zgłaszania naruszeń dotyczących danych osobowych na mocy obowiązującego prawa o ochronie danych. We wniosku należy określić najważniejsze aspekty procedury współpracy właściwych organów ds. bezpieczeństwa sieci i informacji z organami ochrony danych w przypadkach, gdy incydent w zakresie bezpieczeństwa wiąże się z naruszeniem dotyczącym danych osobowych,
- zmienił art. 14 ust. 8 tak, aby wyłączenie mikroprzedsiębiorstw z obowiązku zgłoszeń nie miało zastosowania do tych podmiotów, które odgrywają zasadniczą rolę w świadczeniu usług społeczeństwa informacyjnego, na przykład ze względu na charakter przetwarzanych informacji (np. danych biometrycznych lub danych szczególnie chronionych),
- uzupełnił wniosek o przepisy dotyczące dalszej wymiany danych osobowych przez właściwe organy ds. bezpieczeństwa sieci i informacji z innymi odbiorcami w celu dopilnowania, aby: (i) dane osobowe były ujawniane jedynie tym odbiorcom, którzy muszą je przetwarzać w celu wykonywania swoich zadań zgodnie z właściwą podstawą prawną; oraz (ii) informacje te były ograniczone do zakresu niezbędnego do wykonywania zadań. Należy również zwrócić uwagę na to, w jaki sposób podmioty dostarczające dane do sieci służącej ich wymianie zapewniają zgodność z zasadą celowości,
- określił maksymalny okres zatrzymywania danych osobowych do celów określonych w proponowanej dyrektywie, w szczególności w kontekście ich zatrzymywania przez właściwe organy ds. bezpieczeństwa sieci i informacji oraz w obrębie bezpiecznej infrastruktury sieci współpracy,
- przypomniał właściwym organom ds. bezpieczeństwa sieci i informacji o obowiązku dostarczenia odpowiednich informacji o przetwarzaniu danych osobowych osobom, których dane dotyczą, na przykład poprzez zamieszczenie polityki prywatności na stronie internetowej,
- dodał przepis dotyczący poziomu bezpieczeństwa, który mają zapewnić właściwe organy ds. bezpieczeństwa sieci i informacji w odniesieniu do gromadzonych, przetwarzanych oraz wymienianych informacji. W kontekście ochrony danych osobowych przez właściwe organy ds. bezpieczeństwa sieci i informacji należy zamieścić odniesienie do wymogów bezpieczeństwa określonych w art. 17 dyrektywy 95/46/WE,
- wyjaśnił w art. 9 ust. 2, że kryteria udziału państw członkowskich w bezpiecznym systemie wymiany informacji powinny zapewniać zagwarantowanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i odporności przez wszystkich uczestników systemów wymiany informacji na wszystkich etapach ich przetwarzania. Kryteria te powinny obejmować odpowiednie środki służące zapewnieniu poufności i bezpieczeństwa zgodnie z art. 16 i 17 dyrektywy 95/46/WE oraz art. 21 i 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Komisja powinna zostać w wyraźny sposób związana tymi kryteriami w związku ze swoim udziałem jako administratora w bezpiecznym systemie wymiany informacji,

- dodał w art. 9 opis ról i obowiązków Komisji oraz państw członkowskich związanych z ustanowieniem, eksploatacją i utrzymaniem bezpiecznego systemu wymiany informacji, jak też wskazał, że system ten należy zaprojektować zgodnie z zasadami uwzględnienia ochrony danych już w fazie projektowania i w sposób domyślny oraz uwzględnienia bezpieczeństwa już w fazie projektowania, oraz
- dodał w art. 13, że dane osobowe powinny w każdym przypadku być przekazywane odbiorcom znajdującym się w krajach poza UE zgodnie z art. 25 i 26 dyrektywy 95/46/WE oraz art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 czerwca 2013 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

(Niniejsza opinia jest dostępna w pełnym brzmieniu w języku angielskim, francuskim i niemieckim na stronie internetowej EIOD: <http://www.edps.europa.eu>)

(2014/C 32/11)

1. Wprowadzenie

1.1. Konsultacja przez EIOD

1. W dniu 27 marca 2013 r. Komisja przyjęła dwa wnioski ustawodawcze z obszaru znaków towarowych: wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽¹⁾ oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽²⁾ (zwane dalej łącznie „wnioskami”). Wnioski zostały przekazane EIOD w tym samym dniu.

2. EIOD odnotowuje fakt, iż głównym celem przedmiotowych wniosków jest dalsza harmonizacja wszystkich aspektów przepisów prawa materialnego dotyczących znaków towarowych oraz przepisów proceduralnych na terenie UE. Choć na pierwszy rzut oka może się wydawać, że przedmiotowe wnioski nie wywołują żadnych istotnych konsekwencji w dziedzinie ochrony danych, Inspektor zwraca uwagę na to, iż obydwa instrumenty ustanawiają szereg operacji przetwarzania, które mogą mieć wpływ na prawo osób fizycznych do prywatności i ochrony danych. W związku z powyższym EIOD wyraża żal wobec braku nieformalnej konsultacji z nim przed przyjęciem przedmiotowych wniosków.

3. Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 EIOD pragnie wskazać w dalszym ciągu szereg problemów szczegółowych, jakie pojawiają się w związku z przedmiotowymi wnioskami z punktu widzenia ochrony danych. Inspektor zaleca umieszczenie w preambule wniosków odniesienia do faktu konsultacji z EIOD.

1.2. Ogólny kontekst

4. Proponowana dyrektywa ma na celu dalszą harmonizację na terenie UE przepisów materialnych dotyczących znaków towarowych – w tym doprecyzowanie praw wynikających ze znaku towarowego i przepisów mających zastosowanie do znaków wspólnych – oraz wszelkich aspektów proceduralnych, takich jak rejestracja, opłaty i procedury dotyczące wniesienia sprzeciwu, wygaśnięcia oraz stwierdzenia nieważności znaku towarowego. Ustanawia ona również przepisy poprawiające współpracę administracyjną centralnych urzędów krajowych zajmujących się ochroną własności przemysłowej w relacjach pomiędzy samymi urzędami oraz w relacji z Agencją Unii Europejskiej ds. Znaków Towarowych i Wzorów (art. 52 i 53).

5. Proponowane rozporządzenie zmienia obecne ramy prawne dotyczące wspólnotowego znaku towarowego określone w rozporządzeniu (WE) nr 207/2009. Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (UHRW) zostaje przemianowany na Agencję Unii Europejskiej ds. Znaków Towarowych i Wzorów (zwaną dalej „Agencją”). W proponowanym rozporządzeniu doprecyzowano przepisy materialne i proceduralne dotyczące europejskiego znaku towarowego. Przewidziano w nim utworzenie przez Agencję rejestru i elektronicznej bazy danych (art. 87). Ponadto doprecyzowano rolę i zadania Agencji, w szczególności w zakresie jej współpracy z centralnymi urzędami krajowymi zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w UE (art. 123).

3. Wnioski

27. Choć przedmiotowe wnioski dotyczą harmonizacji przepisów prawa materialnego dotyczących znaków towarowych i przepisów proceduralnych na terenie UE, a na pierwszy rzut oka nie wynikają z nich żadne istotne konsekwencje w dziedzinie ochrony danych, to ustanawiają one szereg operacji przetwarzania, które mogą mieć wpływ na prawo osób fizycznych do prywatności i ochrony danych.

28. EIOD podkreśla fakt, iż gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych przez centralne urzędy państw członkowskich zajmujące się ochroną własności przemysłowej oraz przez Agencję w ramach wykonywania powierzonych im zadań musi odbywać się w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie ochrony danych, w szczególności z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE i rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

⁽¹⁾ COM(2013) 162 final.

⁽²⁾ COM(2013) 161 final.

29. W odniesieniu do proponowanej dyrektywy EIOD zaleca:

- dodanie przepisu materialnego podkreślającego konieczność zgodności z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie ochrony danych, w szczególności z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE, wszelkich operacji przetwarzania danych osobowych przez urzędy krajowe zajmujące się ochroną własności przemysłowej, a ponadto umieszczenie w jednym z motywów odniesienia do proponowanego ogólnego rozporządzenia o ochronie danych,
- podkreślenie w formie przepisu materialnego wymogu zgodności z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 wszelkich operacji przetwarzania danych osobowych przez Agencję w kontekście współpracy pomiędzy urzędami krajowymi i Agencją,
- doprecyzowanie w formie przepisu materialnego, czy wspólne lub połączone bazy danych i portale, których utworzenie przewidziano w art. 52 i motywie 37, wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych, a także tego, jaki jest ich zakres i cel lub cele, w szczególności czy pierwotne cele poszczególnych baz danych i portali mają zostać uzupełnione o cele dodatkowe, a jeśli tak, to jaka jest ich podstawa prawna,
- precyzyjne określenie w formie przepisu materialnego warunków wymiany informacji za pośrednictwem wspólnych lub połączonych baz danych i portali, w szczególności poprzez wskazanie uprawnionych odbiorców danych osobowych, rodzajów danych, celu takiej wymiany oraz okresu zatrzymywania danych w tych systemach informatycznych.

30. W odniesieniu do proponowanego rozporządzenia EIOD zaleca:

- określenie w formie przepisu materialnego w samym wniosku – nie zaś w aktach delegowanych – warunków przetwarzania danych osobowych w rejestrze i elektronicznej bazie danych,
- dodanie przepisu materialnego określającego rodzaje danych osobowych, jakie mają być przetwarzane w rejestrze i elektronicznej bazie danych, cel ich przetwarzania, kategorie odbiorców uprawnionych do dostępu do danych (ze wskazaniem właściwych danych), limit czasowy lub limity czasowe zatrzymywania danych oraz warunki informowania o prawach osób, których dane dotyczą, oraz wykonywania takich praw,
- doprecyzowanie w treści art. 123c, czy wymiana informacji pomiędzy Agencją i urzędami krajowymi obejmowałaby dane osobowe, a jeśli tak, to jakie. Należy również określić: (i) wymóg zgodności wymiany danych osobowych pomiędzy Agencją i urzędami krajowymi z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie ochrony danych osobowych, w szczególności z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 w zakresie przetwarzania przez Agencję oraz z dyrektywą 95/46/WE w zakresie przetwarzania przez urzędy krajowe; (ii) cel takiej wymiany, w szczególności to, czy pierwotne cele poszczególnych baz danych i portali mają zostać uzupełnione o cele dodatkowe, a jeśli tak, to na jakiej podstawie prawnej; oraz (iii) rodzaje wymienianych danych, uprawnionych odbiorców danych oraz okres zatrzymywania danych w tych systemach informatycznych,
- ocenę konieczności i proporcjonalności ujawniania danych osobowych w kontekście publikowania informacji znajdujących się w elektronicznej bazie danych. Jeżeli zamiarem ustawodawców jest umożliwienie publikacji danych osobowych w celach poddanych starannej ocenie, EIOD zaleca wyraźne zapisanie tego faktu w treści przepisów proponowanego rozporządzenia. Jako wymóg minimum należy doprecyzować w formie przepisu materialnego, jakiego rodzaju dane osobowe mogą być upubliczniane, i w jakim celu lub celach,
- doprecyzowanie w formie przepisu materialnego, czy środki współpracy obejmowałyby publikację orzeczeń sądowych dotyczących znaków towarowych. Jeśli tak, to w danym przypisie materialnym należy określić warunki, na jakich może odbywać się publikacja orzeczeń. W związku z tym EIOD zaleca, by publikacja orzeczeń sądowych w Internecie przez Agencję lub centralne urzędy krajowe zajmujące się ochroną własności przemysłowej odbywała się pod warunkiem technicznego uniemożliwienia indeksacji orzeczeń (i zawartych w nich danych osobowych) w zewnętrznych wyszukiwarkach internetowych, bądź by rozważono, czy taka publikacja nie powinna odbywać się na zasadzie anonimowej.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2013 r.

Giovanni BUTTARELLI
Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosków w sprawie rozporządzenia w sprawie utworzenia systemu wjazdu/wyjazdu (EES) oraz rozporządzenia w sprawie utworzenia programu rejestrowania podróży (RTP)

(Niniejsza opinia jest dostępna w pełnym brzmieniu w języku angielskim, francuskim i niemieckim na stronie internetowej EIOD: <http://www.edps.europa.eu>)

(2014/C 32/12)

I. Wprowadzenie

I.1. Konsultacja przez EIOD

1. W dniu 28 lutego 2013 r. Komisja przyjęła następujące wnioski (zwane dalej „wnioskami”):
 - wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia systemu wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej (zwany dalej „wnioskiem w sprawie EES”) ⁽¹⁾,
 - wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia programu rejestrowania podróży (RTP) (zwany dalej „wnioskiem w sprawie RTP”) ⁽²⁾,
 - wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w związku ze stosowaniem systemu wjazdu/wyjazdu (EES) oraz programu rejestrowania podróży (RTP) (zwany dalej „wnioskiem w sprawie zmiany”) ⁽³⁾.
2. W tym samym dniu wnioski zostały przekazane EIOD do konsultacji. Przed przyjęciem wniosków umożliwiono EIOD przedstawienie Komisji nieformalnych uwag.
3. Inspektor z uznaniem przyjmuje fakt, iż w preambule wniosku w sprawie EES i wniosku w sprawie RTP umieszczono odniesienie do konsultacji przez EIOD.

I.2. Kontekst

4. W komunikacie Komisji z 2008 r. zatytułowanym „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej” zaproponowano nowe narzędzia dla potrzeb przyszłego zarządzania europejskimi granicami, w tym system wjazdu/wyjazdu (ang. *entry/exit system*) (zwany dalej „EES”), umożliwiający rejestrowanie dat wjazdu i wyjazdu obywateli państw, oraz program rejestrowania podróży (ang. *registered traveller programme*), ułatwiający przekraczanie granic osobom podróżującym w dobrej wierze (zwany dalej „RTP”). W komunikacie rozważono również możliwość wprowadzenia elektronicznego systemu zezwoleń na podróż (ang. *Electronic System of Travel Authorisation – ESTA*) dla obywateli państw trzecich niepodlegających obowiązkowi wizowemu.
5. Przedmiotowe wnioski zostały zatwierdzone przez Radę Europejską w grudniu 2009 r. w ramach programu sztokholmskiego ⁽⁴⁾. W komunikacie z 2011 r. w sprawie inteligentnych granic ⁽⁵⁾ Komisja stwierdziła jednak, iż aktualnie należy wykluczyć możliwość ustanowienia systemu ESTA, ponieważ „ewentualny wkład w zwiększenie bezpieczeństwa państw członkowskich nie usprawiedliwałby ani gromadzenia danych osobowych na taką skalę, ani kosztu finansowego i wpływu na stosunki międzynarodowe” ⁽⁶⁾. Ponadto Komisja ogłosiła, iż zamierza przedstawić wnioski w sprawie EES i RTP w pierwszej połowie 2012 r.
6. Następnie Rada Europejska z czerwca 2011 r. wniosła o szybką realizację prac nad „inteligentnymi granicami” oraz poprosiła o wdrożenie EES i RTP ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ COM(2013) 95 final.

⁽²⁾ COM(2013) 97 final.

⁽³⁾ COM(2013) 96 final.

⁽⁴⁾ „Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli” (Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1).

⁽⁵⁾ Komunikat Komisji z dnia 25 października 2011 r. dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Inteligentne granice – możliwe warianty i kierunki” (COM(2011) 680 wersja ostateczna).

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji w sprawie inteligentnych granic, patrz powyżej, s. 7.

⁽⁷⁾ EUCO 23/11.

7. Grupa Robocza Art. 29 przedstawiła uwagi na temat komunikatu Komisji w sprawie inteligentnych granic, którego ogłoszenie poprzedziło przyjęcie przedmiotowych wniosków, w piśmie do komisarz Malmström z dnia 12 czerwca 2012 r. ⁽¹⁾. Ostatnio, w dniu 6 czerwca 2013 r., Grupa Robocza przyjęła opinię, w której zakwestionowano konieczność przyjęcia pakietu w sprawie inteligentnych granic ⁽²⁾.

8. Niniejsza opinia opiera się na powyższych stanowiskach, a także na wcześniejszej opinii EIOD ⁽³⁾ w sprawie komunikatu Komisji z 2011 r. w sprawie migracji ⁽⁴⁾ oraz na uwagach wstępnych EIOD ⁽⁵⁾ w sprawie trzech komunikatów w sprawie zarządzania granicami (2008) ⁽⁶⁾. Wykorzystano w niej również materiał przedstawiony w trakcie obrad okrągłego stołu EIOD na temat pakietu w sprawie inteligentnych granic oraz implikacji z zakresu ochrony danych ⁽⁷⁾.

I.3. Cel wniosków

9. Cel wniosku w sprawie EES określono w jego art. 4. Jest nim udoskonalenie zarządzania granicami zewnętrznymi UE oraz walka z nielegalną imigracją, realizacja polityki w dziedzinie zintegrowanego zarządzania granicami oraz współpraca i konsultacje między organami granicznymi i imigracyjnymi. Przewidziano stworzenie systemu mającego na celu:

- a) wzmocnienie kontroli na przejściach na granicach zewnętrznych oraz zwalczanie nielegalnej imigracji;
- b) obliczanie i monitorowanie obliczeń czasu trwania dozwolonego pobytu obywateli państw trzecich, którym zezwolono na pobyt krótkoterminowy;
- c) pomoc w identyfikacji osób, które mogą nie spełniać warunków wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich lub też przestały spełniać te warunki;
- d) umożliwienie organom krajowym państw członkowskich identyfikowania osób nadmiernie przedłużających pobyt oraz podejmowania właściwych środków;
- e) gromadzenie danych statystycznych dotyczących wjazdów i wyjazdów obywateli państw trzecich na potrzeby analizy.

10. System miałby ułatwić monitorowanie dozwolonego pobytu poprzez zapewnienie funkcjonariuszom straży granicznej i podróżnym szybkiego dostępu do dokładnych informacji. Zastąpiłby on dotychczasowy system ręcznego stemplowania paszportów, określony jako powolny i zawodny, a także poprawiłby skuteczność zarządzania granicami ⁽⁸⁾.

11. Dzięki przechowywaniu danych biometrycznych system powinien również być pomocny przy identyfikacji osób, które nie spełniają warunków wjazdu lub pobytu na terytorium UE, w szczególności w przypadku braku dokumentów identyfikacyjnych. Ponadto EES pozwoliłby na uzyskanie dokładnego obrazu przepływu podróżnych oraz liczby osób nadmiernie przedłużających pobyt, umożliwiając kształtowanie polityki w oparciu o dowody, np. w kwestii obowiązku wizowego. Do tego ostatniego celu służą dane statystyczne, o których mowa w art. 4.

⁽¹⁾ W skład Grupy Roboczej Art. 29, utworzonej na podstawie dyrektywy 95/46/WE, wchodzi jeden przedstawiciel każdego z krajowych organów ochrony danych oraz przedstawiciel Komisji Europejskiej. Pełni ona rolę doradczą i działa niezależnie. Tekst pisma Grupy Roboczej z dnia 12 czerwca 2012 r. do komisarz Cecelii Malmström w sprawie inteligentnych granic dostępny jest pod adresem: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/other-document/files/2012/20120612_letter_to_malmstrom_smart-borders_en.pdf

⁽²⁾ Grupa Robocza Art. 29, opinia 05/2013 w sprawie inteligentnych granic, http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp206_en.pdf

⁽³⁾ Opinia EIOD z dnia 7 lipca 2011 r., dostępna pod adresem: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2011/11-07-07_Migration_PL.pdf

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji z dnia 4 maja 2011 r. dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie migracji (COM(2011) 248/3).

⁽⁵⁾ Uwagi wstępne EIOD z dnia 3 marca 2008 r., dostępne pod adresem: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Comments/2008/08-03-03_Comments_border_package_EN.pdf

⁽⁶⁾ Komunikaty Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowane „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii” (COM(2008) 69 wersja ostateczna), „Analiza projektu stworzenia europejskiego systemu nadzoru nad granicami (Eurosur)” (COM(2008) 68 wersja ostateczna) oraz „Sprawozdanie w sprawie oceny i przyszłego rozwoju agencji Frontex” (COM(2008) 67 wersja ostateczna).

⁽⁷⁾ Okrągły stół EIOD na temat pakietu w sprawie inteligentnych granic i implikacji z zakresu ochrony danych, Bruksela, dnia 10 kwietnia 2013 r., miejsce: Budynek EIOD, Rue Montoyer 30, Bruksela. Zob. podsumowanie: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/PressNews/Events/2013/13-04-10_Summary_smart_borders_final_EN.pdf

⁽⁸⁾ Zob. uzasadnienie wniosku w sprawie EES.

12. EES stanowiłyby podstawę dla RTP, którego celem jest ułatwienie przekraczania granicy często podróżującym obywatelom państw trzecich, którzy przeszli wstępne weryfikacje. Zarejestrowani podróżni otrzymywaliby token z niepowtarzalnym identyfikatorem, który byłby odczytywany w automatycznych bramkach na granicy z chwilą przyjazdu i odjazdu. Dane z tokena, odciski palców oraz, w odpowiednich przypadkach, numer naklejki wizowej byłyby porównywane z danymi przechowywanymi w centralnym repozytorium i innych bazach danych. W przypadku udanego przeprowadzenia wszystkich kontroli podróżni mogliby przejść przez automatyczną bramkę. W przeciwnym wypadku podróżny uzyskałby pomoc funkcjonariusza straży granicznej.

13. Celem wniosku w sprawie zmiany jest natomiast dostosowanie rozporządzenia (WE) nr 562/2006 ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (zwany dalej „kodeksem granicznym Schengen”) do nowych wniosków w sprawie EES i RTP.

I.4. Kontekst i struktura niniejszej opinii

14. Projekt utworzenia elektronicznego systemu kontroli wjazdu i wyjazdu z terytorium UE nie jest nowy, a grunt dla analizowanych obecnie wniosków przygotowało kilka komunikatów Komisji, o których mowa powyżej. To w perspektywie tych właśnie faktów należy zatem oceniać pakiet w sprawie inteligentnych granic. W szczególności należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w dalszym ciągu.

15. W programie sztokholmskim Komisja przyjęła strategiczne podejście w kwestii oceny potrzeby opracowania europejskiego modelu wymiany informacji w oparciu o ocenę obecnych instrumentów. Podstawą ma być m.in. sprawny system ochrony danych, dobrze ukierunkowane gromadzenie danych oraz racjonalizacja różnych narzędzi, w tym przyjęcie biznesplanu dla dużych systemów informatycznych. W programie sztokholmskim przypomniano o potrzebie zapewnienia spójności wdrażania różnych narzędzi gromadzenia informacji i zarządzania nimi ze strategią na rzecz ochrony danych osobowych i biznesplanem dla wielkoskalowych systemów informatycznych⁽¹⁾.

16. Potrzeba kompleksowej analizy jest tym większa, jeśli wziąć pod uwagę istnienie oraz dalszy rozwój i wdrażanie wielkoskalowych systemów informatycznych, takich jak Eurodac⁽²⁾, VIS⁽³⁾ i SIS II⁽⁴⁾. System inteligentnych granic jest dodatkowym narzędziem umożliwiającym masowe gromadzenie danych osobowych w kontekście kontroli granicznej. Takie globalne podejście zostało niedawno zatwierdzone przez Radę ds. WSISW, która podkreśliła potrzebę wyciągnięcia wniosków z doświadczeń związanych z SIS, w szczególności w odniesieniu do eskalacji kosztów⁽⁵⁾. EIOD wyraził również pogląd, iż „europejski model informacji nie może być postrzegany przez pryzmat kwestii technicznych”, w kontekście niemal nieograniczonych możliwości, które dają nowe technologie. Informacje powinny być przetwarzane wyłącznie na podstawie konkretnych potrzeb w zakresie bezpieczeństwa⁽⁶⁾.

17. Analiza EES i RTP pod kątem ochrony prywatności i danych musi zostać przeprowadzona w kontekście Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽⁷⁾ (zwanej dalej „Kartą”), w szczególności jej art. 7 i 8. Artykuł 7, który jest podobny do art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności⁽⁸⁾ (EKPC), określa ogólne prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz chroni

(1) Program sztokholmski – otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli (Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1).

(2) Zob. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

(3) Zob. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informatycznego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

(4) Zob. rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informatycznego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

(5) Zob. dokument Rady nr 8018/13, nota prezydencji dla Strategicznego Komitetu ds. Imigracji, Granic i Azylu/Komitetu Mieszanego (UE–Islandia/Liechtenstein/Norwegia/Szwajcaria) z dnia 28 marca 2013 r. w sprawie pakietu w sprawie inteligentnych granic, <http://www.statewatch.org/news/2013/apr/eu-council-smart-borders-8018-13.pdf>

(6) Opinia EIOD z dnia 10 lipca 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli (Dz.U. C 276 z 17.11.2009, s. 8).

(7) Dz.U. C 83 z 30.3.2010, s. 389.

(8) Rada Europy, ETS nr 5 z 4.11.1950.

osobę fizyczną przed ingerencją ze strony organów publicznych, natomiast art. 8 Karty nadaje osobie fizycznej prawo określające, iż jej dane osobowe mogą być przetwarzane wyłącznie pod pewnymi szczególnymi warunkami. Są to dwa różne i uzupełniające się wzajemnie podejścia. Pakiet w sprawie inteligentnych granic będzie oceniany z obydwu tych perspektyw.

18. Niniejsza opinia w znacznym stopniu koncentruje się na wniosku w sprawie EES – który jest najistotniejszy z punktu widzenia ochrony prywatności i danych – i ma następującą strukturę:

- rozdział II zawiera ogólną ocenę systemu wjazdu/wyjazdu ze szczególnym uwzględnieniem zgodności z art. 7 i 8 Karty,
- rozdział III zawiera uwagi na temat bardziej szczegółowych przepisów dotyczących EES z zakresu przetwarzania danych biometrycznych i dostępności dla organów ścigania,
- rozdział IV zawiera uwagi na temat innych kwestii związanych z EES,
- rozdział V dotyczy RTP,
- rozdział VI dotyczy potrzeby dodatkowych gwarancji bezpieczeństwa danych,
- rozdział VII zawiera wnioski.

VII. Wnioski

102. Celem pakietu w sprawie inteligentnych granic jest stworzenie nowego wielkoskalowego systemu informatycznego uzupełniającego dotychczasowe mechanizmy kontroli granicznej. Zgodność systemu z prawem należy ocenić pod kątem zasad określonych w Karcie, w szczególności jej art. 7 dotyczącego prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz art. 8 dotyczącego ochrony danych osobowych, przy czym ocena powinna dotyczyć nie tylko tego, czy nowy system nie narusza praw podstawowych, ale również tego, jakie gwarancje ochrony danych zostały przewidziane we wnioskach.

103. W tym kontekście EIOD potwierdza, iż proponowany system EES stanowi naruszenie prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego. Przyjmując z uznaniem gwarancje przewidziane we wnioskach oraz uznając starania podjęte przez Komisję w tej kwestii, Inspektor stwierdza jednocześnie, że aspektem kluczowym pozostaje konieczność: problemem jest opłacalność systemu – nie tylko w wymiarze finansowym, ale również w odniesieniu do praw podstawowych, postrzeganych w globalnym kontekście dotychczasowych systemów i polityki zarządzania granicami.

104. W związku z EES EIOD zaleca, co następuje:

- Jednoznaczne wykazanie konieczności i proporcjonalności systemu w sposób zgodny z art. 7 Karty byłoby możliwe dopiero po ustanowieniu przejrzystej polityki europejskiej w kwestii zarządzania osobami nadmiernie przedłużającymi pobyt oraz po poddaniu samego systemu ocenie w bardziej globalnym kontekście dotychczasowych wielkoskalowych systemów informatycznych.
- Zasady ochrony danych należy ulepszyć zgodnie z art. 8 w następujący sposób:
 - należy ograniczyć cele systemu, a jego projekt nie powinien uniemożliwiać przeprowadzania w przyszłości oceny wszelkich przypadków dostępu organów ścigania do danych EES,
 - należy wzmocnić prawa osób, których dane dotyczą, zwłaszcza w zakresie prawa do informacji oraz możliwości naprawienia szkód, przy uwzględnieniu potrzeby szczegółowych gwarancji dotyczących automatycznych decyzji podejmowanych w ramach obliczania czasu pobytu,
 - nadzór należy uzupełnić o jednoznaczny obraz podziału kompetencji na poziomie krajowym w celu zapewnienia osobom, których dane dotyczą, możliwości wykonywania przysługujących im praw w relacjach z właściwymi organami,
 - wykorzystanie danych biometrycznych powinno podlegać ukierunkowanej ocenie skutków, a w razie konieczności przetwarzanie takich danych powinno być objęte szczególnymi gwarancjami dotyczącymi procesu wciągania do akt, poziomu dokładności oraz konieczności procedury rezerwowej. Ponadto EIOD zdecydowanie kwestionuje potrzebę pobierania dziesięciu odcisków palców zamiast dwóch lub czterech, co w każdym przypadku byłoby wystarczające dla potrzeb weryfikacji,

— należy uzasadnić, dlaczego przekazywanie danych z EES do państw trzecich jest konieczne dla powrotu obywateli państw trzecich.

105. Choć w związku z RTP nie pojawiają się te same zasadnicze pytania dotyczące naruszenia praw podstawowych, co w przypadku EES, EIOD zwraca ustawodawcy uwagę na następujące aspekty:

- Uznając dobrowolny charakter systemu, należy jednak stwierdzić, że zgodę można traktować jako faktyczną podstawę prawną dla przetwarzania danych wyłącznie wówczas, gdy zostaje ona udzielona z własnej woli, co oznacza, że RTP nie powinien stać się jedyną faktyczną alternatywą dla długich kolejek i obciążeń administracyjnych.
- Należy zapobiec ryzyku dyskryminacji: znaczna liczba podróżnych, którzy nie podróżują wystarczająco często, by poddano ich rejestracji, lub takich, których odciski palców nie dają się odczytać, nie powinna w praktyce być zaliczana do kategorii podróżnych o „wyższym poziomie ryzyka”.
- Proces weryfikacji poprzedzający rejestrację powinien być oparty na wybiórczym dostępie do jednoznacznie określonych baz danych.

106. W kwestii aspektów bezpieczeństwa EIOD uznaje, iż dla potrzeb oceny i ustalenia priorytetów zagrożeń należy opracować w związku z EES i RTP plan ciągłości działania oraz praktyki zarządzania ryzykiem w bezpieczeństwie informacji. Ponadto należy zapewnić ścisłą współpracę pomiędzy Agencją a państwami członkowskimi.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2013 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.7144 – Apollo/Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito/Synergy)**Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/C 32/13)

1. W dniu 24 stycznia 2014 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa powiązane spółki Apollo Management L.P. („Apollo”, Stany Zjednoczone) oraz Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito („FGD”, Hiszpania) przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Synergy Industry and Technology, SA („Synergy”, Hiszpania) w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— w przypadku przedsiębiorstwa Apollo: zarządzanie inwestycjami w przedsiębiorstwa prowadzące działalność w różnych sektorach na całym świecie. Przykłady aktualnych inwestycji obejmują między innymi przedsiębiorstwa w branży chemicznej, rejsów liniowych, logistycznej, papieru, opakowań oraz metalowej,

— w przypadku przedsiębiorstwa FGD: FGD jest funduszem gwarantującym depozyty w hiszpańskich bankach, finansowanym przez banki detaliczne, spółdzielcze i kasy oszczędnościowe, jak również przez Hiszpański Bank Centralny,

— w przypadku przedsiębiorstwa Synergy: spółka dominująca grupy Aernnova oraz udziałowic spółek Aeroblade SA i Orisol Corporación Energética SA; zajmuje się produkcją maszyn i urządzeń na potrzeby przemysłu lotniczego i kosmonautyki.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.7144 – Apollo/Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito/Synergy, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2014/C 32/12	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosków w sprawie rozporządzenia w sprawie utworzenia systemu wjazdu/wyjazdu (EES) oraz rozporządzenia w sprawie utworzenia programu rejestrowania podróżnych (RTP)	25

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2014/C 32/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.7144 – Apollo/Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito/Synergy) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	30

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL